

ledes af en Driftsleder, som ansættes af Ministeren for offentlige Arbejder efter Indstilling af Radioraadet, og at Ministeren ligeledes ansætter den øvrige fornødne Medhjælp. I § 7 fastsættes, at Radiospredningsfondens Budget over Indtægter og Udgifter optages paa § 2 paa Finansloven, og i § 8 er der Bødebestemmelser, der svarer til de Bødebestemmelser, der findes i Loven om traadløse Telegrafer og Telefoner, for dem, som ikke betaler den fastsatte Afgift. Endelig indeholder § 9 den sædvanlige, for Gennemførelsen af disse Anlæg fornødne Ekspropriationsbestemmelse.

Det Lovforslag, jeg i Oktober Maaned i Fjor fremsatte i Folketinget, indeholdt kun een Paragraf, i det væsentlige svarende til nærværende Lovforslags § 1. Jeg fremsatte nemlig et Forslag til en Lov om Bevilling til Anlæg og Drift af de nødvendige Radiostationer, idet jeg i Henhold til den allerede bestaaende Lov, Nr. 106 af 1. Maj 1923, havde Bemyndigelse til administrativt at ordne Ledelsen af Radiospredningen, og jeg fremlagde som Bilag til dette Lovforslag et Udkast til en saadan Ordning. Folketinget mente imidlertid, at visse Forhold vedrørende Administrationen burde lovfæstes, og Bevillingsloven er derfor i Folketinget ændret til i Virkeligheden at være en Organisationslov. Jeg har ikke haft noget at indvende herimod. Jeg mener principielt, at det er heldigst for god Økonomi og Administration at have det mindst mulige af Administrationsbestemmelser fastsat i en Lov; den saa ofte paa-klagede Stivhed i Statsadministrationen har ganske sikkert sin Grund i, at alt er for detailleret fastslaaet. Paa den anden Side mener jeg, at der kan administreres baade godt og økonomisk efter Forslaget, som det her foreligger, tiltraadt fra alle Sider i Folketinget. Der er trukket den rette Grænse mellem de administrative Faktorer, Ansvar for den tekniske Drift er lagt, hvor det alene kan ligge, nemlig hos Generaldirektoratet for Telegrafvæsenet, og Ansvar for den økonomiske og kunstneriske og kulturelle Ledelse hos Radioraadet.

Det Præveaar, Finansudvalget har givet Ministeriet, udløber den 1. April i Aar. Lovforslaget er Resultatet af Aarets Erfaringer. Det er nødvendigt, at der skaffes bedre Stationer, byggede specielt for Radiofonien, ligesom man ogsaa nu er blevet klar over, hvorledes Administrationen bedst bør ligge. Der er meget at udrette for det nye Radioraad inden 1. April, og til Radioraadets Udnævnelse vil der ganske sikkert medgaa nogen Tid. Der vil ogsaa være

Forhandlinger at føre mellem Ministeriet og Tingenes Finansudvalg inden 1. April, baade med Hensyn til Bevillingen — jeg tænker her paa § 1 om Anlæg af nye Stationer — og særlig med Hensyn til den Afgift, som skal opkræves fra 1. April. Det vilde derfor være meget heldigt, om Lovforslaget kunde faa en hurtig Gang gennem dette høje Ting efter den meget grundige Behandling, Lovforslaget har været underkastet i det høje Folketing. Dette skal jeg derfor henstille til det høje Ting.

Stegger Nielsen: Det foreliggende Lovforslag er af en saadan Art, at man vist med Rette kan sige, at det er i høj Grad i Pagt med Tiden, idet det jo vedrører et Forhold, Radiospredningen, som er i allerhøjeste Grad aktuelt. Naar vi ser paa hele den Udvikling, Radiofonien har taget her i Landet, og paa den rige Udvikling, som den ogsaa Verden over har gennemgaaet, maa vi indrømme, at der efter de Resultater, der foreligger til Dato, er skabt ad den Vej ikke alene et nyt Efterretningsvæsen af vidt Omfang, men tillige en Kulturspredning af stor Betydning, af stor Betydning vistnok ikke mindst, fordi dette Efterretningsvæsen og denne Kulturspredning er af en saadan Art, at den enkelte vil kunne komme i Forbindelse dermed, idet der ikke ligger noget stort økonomisk Spørgsmaal bagved. Derfor vil ogsaa Radiofonien ret hurtigt faa almen Interesse, det er der ingen Tvivl om.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne gøre en Bemærkning om et Forhold, der ligger lidt udenfor selve den foreliggende Sag, den nemlig, at naar man nu rundt omkring i By og paa Land, enkeltvis eller som en samlet Familie, kan sidde og modtage ad traadløs Vej Foredrag, Prædikener, Sang og Musik og andet mere af Døgnets mere almindelige Tildragelser, saa kan dette jo nok siges at være et stort Plus i Kulturspredningen, og ikke mindst kan det faa, og har, sin store Betydning for afsides beliggende Egne i vort Land — for ikke at tale om den Betydning, det har for de Mennesker, som paa Grund af Sygdom, Invaliditet eller af anden Aarsag er henvist til Hjemmets snævrere Grund —, men det forekommer mig, at man, idet man erkender Betydningen af denne Kulturspredning, dog samtidig maa gøre opmærksom paa, at denne Foreteelse dog heller ikke maa blive mere moderne eller anses for mere værdifuld, end at den ikke stiller sig i Vejen for den mere personlige Forbindelse. Og her tænker jeg særlig paa det levende Ord igennem Foredrag, Prædikener o. s. v., thi denne